

Jensen-Broby: Det kan ikke nægtes, at det er et ret kraftigt Indgreb, det foreliggende Lovforslags Bestemmelser gør i den frie Dispositionsret, og var det under almindelige Forhold, vilde mit Parti ikke være glad for at gaa med dertil. Men vi maa indrømme, at som Forholdene ligger for Øjeblikket, hvor det i mange Byer er vanskeligt at fremskaffe de nødvendige Boliger, er en saadan Lov en Nødvendighed, og derfor kan vi tiltræde Lovforslaget.

Der er dog et Par Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Minister, Spørgsmaal, som Ministeren maaske kan besvare straks. Har man nogen Statistik over, hvor mange Lejligheder der er sammenlagt i de forskellige Byer? Endvidere vil jeg gerne vide, hvad man skal forstaa ved det Udtryk, der benyttes i § 1, Stk. 1, Pkt. 3: „Personer, der hører til samme Husstand“. Loven skulde jo nødigt betyde en Hindring for, at hjemmeværende Børn, som maaske faar Arbejde i en anden Del af Byen og derfor kan faa Brug for en Lejlighed, kan faa en saadan Lejlighed. Jeg mener ikke, at Administrationen af Loven bør blive af en saadan Art, at man, hvor Nødvendigheden taler for, at hjemmeværende Børn har Brug for en saadan Lejlighed, hindrer noget saadant. Jeg vil gerne bede Ministeren svare mig paa dette Spørgsmaal, for man skulde jo nødigt vedtage en Regel, som hindrede, at naturlige Forhold kan opretholdes.

Jeg kan som sagt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Henning Hasle: Det kan ikke nægtes, at der over for Grundejerne her i Landet er sket meget betydelige Indgreb i de senere Aar, og nu staar vi altsaa over for at skulle foretage et Indgreb til. Jeg tror dog ikke, at en Lov af denne Art vil virke særlig generende for Grundejerne. Vi fra vor Side kan kun sympatisere med de Bestræbelser, der udfoldes fra Regeringens Side for at fremskaffe saa mange Lejligheder som muligt. Jeg tror i det hele og store, at en Lov som den her foreslaaede er tiltrængt. Jeg vil kun hertil føje, at der kunde være Grund til — det er ogsaa sket i Bemærkningerne, men jeg vil gerne understrege det her — at fastslaa, at de Dispositioner, der loyalt er truffet, før Loven træder i Kraft, og navnlig før Lovforslaget blev fremsat, vil der blive taget mest muligt Hensyn til, naar Kommunalbestyrelserne skal træffe Afgørelse af, om der kan finde Ordninger Sted, som strider mod den nye Lovs Bestemmelser. Jeg haaber, at Kommunerne vil

følge det Princip, som er angivet i Bemærkningerne til Lovforslagets § 2, og som gaar ud paa, at man i saadanne Tilfælde i ganske særlig Grad vil give de Dispensationer, som maatte ønskes.

Jeg vil ikke stille Forslag om nogen Udvalgsbehandling, men jeg haaber, at man vil overholde de almindelige Frister i Forretningsordenen; det var jo muligt, at man fra visse Sider kunde ønske at opsøge Rigsdagen for at fremføre sine Bemærkninger.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

Valdemar Sørensen: Dette Lovforslag anbefaler sig selv som et Barn af den bitre Nødvendighed. Mange af os medvirker kun til Forslaget ud fra Forudsætningen om, at det er nødvendigt, og dette kan man til fulde faa konstateret ved at kaste et Blik paa Boligforholdene i Landets Byer i Øjeblikket.

Jeg har derfor kun et Par Bemærkninger at gøre med Hensyn til enkelte Bestemmelser. Det, jeg har at sige, refererer sig særlig til, hvorledes de Folk vil blive stillet, der bor i Lejligheder, som man eventuelt kan tænke sig skal sammenlægges, eller som man vil gøre Forsøg paa at nedlægge.

For det første siger Forslaget i § 1, Stk. 3, at det „alene kommer til Anvendelse paa saadan Sammenlægning, Ibrugtagen eller Inddragning til Benyttelse, som finder Sted efter Lovens Ikrafttræden“; det vil sige, at Loven altsaa ogsaa faar Virkning for de Tilfælde, hvor Lejere af de paagældende Lejligheder allerede er opsagt og har haft eller har hele Ulejligheden med under de nuværende Forhold at finde sig en anden Bolig. Og de har altsaa denne Ulejlighed, enten det nu gaar saadan eller saadan med Kommunalbestyrelsens Godkendelse af en Henvendelse efter Loven. De Folk, der her er Tale om, kan man jo ikke redde.

Men det samme er Tilfældet med Hensyn til dem, der kommer i Klemme i Hensind til samme Paragrafs Stk. 1 og 2. Naar en Lejligheds Ombygning eller Nedrivning i Øjeblikket trænger sig paa, kan den paagældende Lejer jo opsiges, saafremt Lejligheden skal rømmes helt eller delvis; han kan ikke blive boende, og han skal saa inden 14 Dage efter indgive en Protest, hvis han vil have Forholdet behandlet for Retten og have en retslig Afgørelse. Vi har haft mange kedelige Eksempler paa, at Folk har faaet gennemført den Slags Opsigelser, og saa er Ombygningen af den ene eller den anden Grund slet ikke blevet til noget. Vi